

[Glønborg]

at skelne mellem godt og ondt. Derfor har vi et særligt ansvar, og jeg er egentlig meget glad for, at hr. Pelle Voigt fandt det ord frem, han gjorde, for det siger netop, at menneskene har så mange sære ting for.

Vi har friheden til at vælge det forkerte, men vi har også muligheden for at vælge det rigtige, og det er lige netop det, sagen drejer sig om. Der er noget ondt i gang i verden, der er nogle mennesker, som er kommet i nød, og de mennesker skal vi hjælpe. Så kan vi vælge at deltage i at gøre det onde endnu mere ondt, end det er i forvejen, vi kan også ved ikke at gøre noget vælge at gøre det forkerte, men jeg gør opmærksom på, at en ond handling ikke bare er en direkte aktiv handling, men også kan være at vende ryggen til og sige, at det her gør vi ikke noget ved.

Når vi ser problemerne på baggrund af ondskaben i verden, kan metoderne til at løse dem være vidt forskellige. Jeg vil gerne have lov til at sige, at jeg personlig ikke har så megen tillid til, at vi når ret meget ved brug af våben. Det er en løsningsmodel, som jeg egentlig ikke har megen tillid til, og jeg har altid syntes, at det største problem ved at skulle være med i en militær operation var, at man skulle skyde løs på et andet menneske, hvis eneste fejl var, at vedkommende var født på den anden side af en streg, som nogle politikere engang havde trukket på landkortet. Det synes jeg må være meget, meget svært, men jeg respekterer de mennesker, som vælger den løsning og siger, at det er en nødvendighed, og at vi derfor må have et militær. Jeg respekterer også meget de mennesker, som har valgt det som deres livsgerning at ville være til rådighed for militæret, når det bliver nødvendigt at løse sådanne opgaver, som kan indebære, at man kommer til at skulle skyde på mennesker, blot fordi de er født på den anden side af en streg.

Så må jeg sige, at jeg har meget svært ved at forstå, at de mennesker, som frivilligt har valgt den gerning, skulle nægte at være med til med våben i hånd at beskytte en hjælpeindsats, hvor den, som man kan komme til at åbne ild imod, er en, som helt klart ikke angriber, fordi han er født på den forkerte side af en streg, men for at gøre ondt imod den hjælpeaktion, der er i gang, og dermed imod de mennesker, som hjælpeaktionen skal komme til gode, og det er min baggrund for at kunne acceptere, at

til mennesker, der frivilligt har påtaget sig den tjeneste, må man også stille det krav, at de så er villige til at udføre den, når der er brug for den. Men naturligvis har det skabt nogle problemer, at man ikke havde helt klare aftaler, og derfor vil jeg som en række andre ordførere udtrykke min store tilfredshed med, at vi i vort betænkningssbidrag har opfordret regeringen til for fremtiden at få helt klare aftaler med disse folk. Jeg kan godt forstå, at vi har haft debatten om frivillighedsprincippet.

Lad mig så forlade den og vende mig til det helt principielle, nemlig om man nu kan stemme ja eller nej til forslaget, sådan som det foreligger. Det drejer sig om en nødvendig hjælp ydet af de midler, det personale og de materialer, som vi har til rådighed, og jeg mener, at vi må sætte det hele ind for at yde hjælpen. Vi kan have forskellig holdning til, hvordan det skal gøres, og den debat har vi haft i går, i udvalget og under forhandlingerne, og de fleste af os har fundet frem til nogle formuleringer, som vi synes vi kunne leve med, og som kan tilgodese de synspunkter, vi har om, hvordan man handler ret i denne sag.

Ingen af os har vel fået det, som vi ønskede, og jeg er også lidt for ikke at sige meget skuffet over, at Det Radikale Venstre, som jeg meget ofte har stået sammen med i arbejdet for at få FN tydeligere ind i billedet, få kapitel 7 i FN-pagten realiseret, vælger at sige nej på grund af en – synes jeg – så lille forskel på vores ønsker om, hvordan teksten skulle være. Jeg hørte godt, at hr. Jørgen Estrup vendte det sådan, at han ikke kunne forstå, at vi andre ikke kunne følge De Radikales forslag, men hvis man skal skrive sig sammen til noget fælles, er man altså nødt til at gå ind på fællesskriveriet, og så kan man ikke forlange, at en bestemt udformning af ordene skal være den, vi alle sammen skal bevæge os hen imod. Derfor vil jeg sige til Det Radikale Venstre: Det er endnu muligt at undlade at begå den fejl at lade være med at tage ansvar for den handling, som man jo dybest set er indstillet på skal udføres, blot på grund af en uenighed om ordvalget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg har bestemt ikke ønske om at starte en polemik med hr. Glønborg, men jeg synes dog, at jeg gerne vil føje den bemærkning til det, hr.